

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712217946
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712217946.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. I. X/A, T., o zaplatenie 2.761,68 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 8C/138/2013-65 zo dňa 27. augusta 2013, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením odpor vedľajšieho účastníka zo dňa 29.05.2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Martin, č. k. 1Ro/2734/2012-45 zo dňa 17.05.2013, odmietol (výrok I.), navrhovateľovi a odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 26.11.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým súd uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.761,68 eur s príslušenstvom. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 1Ro/2734/2012-45 zo dňa 17.05.2013 (ďalej už len „platobný rozkaz“), ktorým navrhovateľovi v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol odporcovi doručený dňa 23.05.2013, ktorý odpor proti platobnému rozkazu nepodal. Vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu dňa 29.05.2013.

V ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že na podanie odporu bol síce oprávnený aj vedľajší účastník, ale len v prípade, že taký úkon neodporuje úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca v zákonom stanovenej lehote odpor proti vydanému platobnému rozkazu nepodal, odpor vedľajšieho účastníka odporuje úkonom odporcu. Vedľajší účastník teda vo vzťahu k odporcovi nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. V tomto smere zároveň poznamenal, že odpor vedľajšieho účastníka bol odporcovi doručený a vyzval ho, aby v lehote 10 dní oznámil, či s odporom súhlasí. Výzva bola odporcovi doručená dňa 08.08.2013, v lehote určenej súdom, súhlas s podaným odporom nevyjadril. Odporca teda mal možnosť vyjadriť svoj postoj k veci či už podaním odporu alebo súhlasom s odporom, ktorý podal vedľajší účastník. Keďže svojou nečinnosťou nevyjadril súhlas s odporom, odpor podaný vedľajším účastníkom považoval za odpor podaný neoprávnenou osobou.

Proti uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý ho navrhol zrušiť.

V dôvodoch odvolania uviedol, že Občiansky súdny poriadok prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho

nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Zo žiadneho ustanovenia O. s. p. nie je možné vyvodiť záver, aby pre účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania sa vyžadoval výslovný súhlas hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať. Uvedený záver nemožno prijať ani z výkladu uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3Cdo/188/2012. Ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v určenej lehote nevyjadrí. Nie je možné akceptovať ani názor, že lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu začína vedľajšiemu účastníkovi plynúť dňom doručenia platobného rozkazu odporcovi. Na podanie opravného prostriedku plynie vedľajšiemu účastníkovi samostatná odvolacia lehota, ktorá začína dňom doručenia rozhodnutia vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník podľa ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vystupuje v konaní na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, resp. na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. V zmysle ust. § 93 ods. 4 O. s. p. súd posúdi úkony vedľajšieho účastníka, ktoré odporujú úkonom hlavného účastníka. Zdôraznil, že prípadná nečinnosť odporcu nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas s uplatnenou žalobou, ide skôr o prejav rezignácie neinformovaného spotrebiteľa. V tomto smere poukázal a zároveň citoval podstatnú časť odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 07.05.2013 sp. zn. 12Co/25/2013. V ďalšej časti odvolania poukázal i na judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veciach C-240/98 až C-244/98, C-168/05, C-429/05, kde Súdny dvor EÚ judikoval, že v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ EÚ pri ochrane spotrebiteľa. Súd mu paradoxne v tom bráni tým, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania svojvoľne neberie do úvahy a nekoná s ním ako s účastníkom konania. Ak súd nekoná s vedľajším účastníkom ako účastníkom konania, postupoval v rozpore s cieľmi EÚ pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa. V závere odvolania podal výklad čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/ES.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho navrhol v celom rozsahu potvrdiť. Postup okresného súdu v prejednávanej veci bol v súlade so závermi uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/207/2011. Obdobný právny názor vyslovili aj viaceré krajské súdy (Bratislava, Nitra, Trnava, Košice). Osobitne poukázal na názor Krajského súdu v Prešove vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 12Co/56/2012.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil, z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 169 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 a § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu a tiež je zrejmé, že navrhovateľ, ani odporca procesný úkon vstupu vedľajšieho účastníka do konania nenamietali. Medzi účastníkmi nebola spornou skutočnosťou, že odporcovi bol platobný rozkaz riadne doručený a tiež skutočnosť, že proti nemu odpor nepodal. Odpor podal vedľajší účastník v lehote, ktorá plynula odporcovi. Z obsahu spisového materiálu je ďalej nepochybné, že odporcovi bol riadne doručený odpor vedľajšieho účastníka s tým, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či s odporom súhlasí alebo nie. Odporca i napriek tejto výzve zostal nečinný a súhlas s odporom vedľajšieho účastníka nevyjadril ani do vydania napadnutého uznesenia a nakoniec ani v rámci odvolacieho konania. Odvolací súd v tomto

smere poznamenáva, že odporca zostal v konaní nečinný i napriek tomu, že mu bolo riadne doručené tak napadnuté uznesenie, ako i odvolanie vedľajšieho účastníka.

S poukazom na závery Najvyššieho súdu SR uvedené v jeho rozhodnutí zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3Cdo/188/2012 odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, ktorého chce vedľajší účastník podporovať. Hlavný účastník zároveň musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Nevyslovenie súhlasu sa rovná neudeleniu súhlasu. Na vyslovenie súhlasu s úkonom vedľajšieho účastníka nemôže súd vyzvať hlavného účastníka podľa § 101 ods. 3 O. s. p. Podanie opravného prostriedku môže súd posudzovať len podľa ustanovení procesného práva, keď povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 4 O. s. p. sa môže vzťahovať len k úkonom vyplývajúcim z hmotného práva (napr. premlčanie), inak by súd vopred vecne preskúmaval opravný prostriedok. Ak teda hlavný účastník nevyjadrí súhlas s odporom alebo odvolaním vedľajšieho účastníka, je potrebné ich odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov Najvyššieho súdu SR, s ktorými sa stotožnil a zároveň vychádzajúc z nespornej skutočnosti, že odporca ako hlavný účastník nevyjadril súhlas s odporom vedľajšieho účastníka, napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, odvolací súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Odvolateľovi náhrada trov konania odvolacieho konania neprináleží, pretože v ňom úspešný nebol. Navrhovateľ bol síce v odvolacom konaní úspešný, ale odvolací súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O. s. p. mu náhradu trov nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v povahe prejednávanej veci. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.